

MAHARADŽI

PRIČA ŽIVOTA

Danas bih voleo da govorim o nečemu vrlo jednostavnom. U suštini, ja lično mislim, da uvek govorim o nečemu vrlo jednostavnom. Ali večeras se radi o priči. O priči koja još nije završena. To je priča o svakom ljudskom biću na licu ove zemlje. A priča je, naravno, prilično zanimljiva, jer ima radnju. Ima i malo drame. Komedije? Da. Puno komedije, ponekad. Tragedije? Pomalo, tako je zanimljivije. I sigurno se ljudi pitaju: "Kako glasi ta priča?" Ono što se meni lično dopada u priči jeste da ja ne moram da je pričam. Ti je već znaš, jer je to tvoja priča. Radi se o tebi. Ne o meni, ne o kralju. Ne o nekom lavu u džungli, niti o nekom malom mišu. Već je o tebi. I dogod ovaj dah ulazi u tebe, dogod si živ, ova priča nije završena, i dalje se razvija. I njen tok, barem jedan deo njenog toka zavisi od tebe.

Neki ljudi kažu: "Ja sam u rukama sudbine. I štogod se desilo u ovom svetu, ja nisam odgovoran. Neko tamo gore pomeri ruku i ja plešem. Ja sam lutka, ja sam ovo, ja sam ono." Neću da idem u to. Ja neću ni da se upuštam u to. Neću da kažem: "Da, to je istina, ili ne, to nije istina." Niti ću diskutovati o tome, jer je besmisleno. Ono što nije besmisleno, jeste da određeni deo priče zavisi od tebe. I od tebe zavisi ishod priče. Ne, u potpunosti, ali jednim delom svakako. A taj određeni deo tiče se prave radosti. Određeni deo tiče se tog mira.

Određeni deo toga tiče se te sreće. Određeni deo toga tiče se tog zadovoljstva. Tiče se prepoznavanja. Tiče se tebe i tvog okretanja unutra, i pronalaženja odgovora na pitanja koja možda još nisi ni postavio. Zato sam ja ovde. Ja nisam ovde da te naučim nekoj čarobnoj formuli. Ja nisam tu da ti kažem šta ti sve nedostaje u životu. Tu sam da ti kažem samo jednu stvar: U tebi postoji radost bez premca. Sad će neki ljudi reći: "Pa otkud znaš?" Jer mi u ovom svetu pretpostavljamo da smo vrlo različiti. Mi posmatramo jedni druge spolja prepoznajemo lice, posmatramo lice, posmatramo kosu, kožu, odeću, posmatramo jezik, slušamo jezik, vidimo sve te stvari, i na osnovu njih donosimo svoj sud da smo svi različiti. Ali, otkloniš li tih par spoljnih slojeva, videćeš da smo svi mi na ovom svetu vrlo slični. Da tragamo za istim. Da u životu želimo iste stvari. Da želimo da budemo zadovoljni. Da možda želimo da postignemo neke krupne ciljeve u svom životu, ali da isto tako želimo da budemo srećni. Puno ljudi kaže: "Tama postoji da bi cenio svetlost." Ali da li zaista moraš da doživiš tamu da bi cenio svetlost? Što se mene tiče, ja nisam bio slep u ovom životu. Vidim. Imam dar vida. Mogu da vidim. Da li to znači da ne cenim to što vidim? Naravno da cenim. Da li moram da budem nesrećan da bih želeo sreću? Ne moram. Zato što su sreća i žeđ za srećom apsolutno u meni. One su stvarne. One nisu nedostatak jedne ili druge. One su stvarne. To što želim da budem zadovoljan, nije nešto što sam morao da naučim. To što želim da budem zadovoljan, nisam morao da zapamtim iz knjige. To što želim da budem zadovoljan je žeđ koju nosim čitavog života. I da je sve što sam radio bilo da bih se malo približio tom cilju. Da sve odgovornosti koje sam prihvatio u životu, sve obaveze koje sam imao, svi dobri i loši trenutci, sve, da bih se malo približio svom odredištu, svojoj potrebi, da budem zadovoljan.

Ovoj priči nije potrebna tragedija. U ovoj priči ne mora da bude praznine. Jer, ako možemo da prepoznamo u svom životu šta je ta žeđ, možemo da počnemo da odmotavamo klupko čežnje. Razumevanja. Da učinimo taj korak ka toj potrebi u svom životu. Jer mi savršeno dobro znamo šta ne želimo: "Neću to i neću to i neću to." Po čitav dan ponavljamo tu mantru. "Neću to i neću to i neću to."

Mene mnogi ljudi smatraju kontraverznim. Jednom sam uključio kompjuter i pogledao rečnik... Naravno znam šta znači "kontraverzan", ali hteo sam da vidim kako to rečnik definiše. Kontraverzan. Ukucao sam "kontraverzan" i pojavio se izuzetno zgodan odgovor. I kako je glasio odgovor šta znači kontraverzan? Neko ko ide suprotnim pravcem. Hajte da zamislimo ovaj scenario. Svi idu, idu, idu. I svi su izgubljeni. Naravno, ti sad kažeš: "Kako svi mogu biti izgubljeni?" Pa, zahvaljujući postojanju te divne stvari zvane pretpostavka. Jer ljudi na začelju pretpostavljaju da ljudi na čelu znaju kuda idu. A kada bi čovek samo mogao

da im vidi lica. Jer većina ovih koji su na čelu, u stvari i ne hodaju. Njih guraju. A čak i ako bi hteli da skrenu levo ili desno, nemaju izbora, jer ljudi sa začelja žele da stignu tamo. Tamo? Gde "tamo"? Niko ne zna gde je to tamo. Ali žele da stignu tamo što brže, pa se zato guraju. A svi na začelju pretpostavljaju da ljudi na čelu znaju kuda idu. Naravno, postoji problem, jer ljudi na čelu takođe pretpostavljaju da ljudi na začelju znaju kuda idu, pa ih zato i guraju. Tako. Barem ovo poređenje nikoga ne vređa i nikoga ne okrivljuje. A onda se pojavi neko ko ide u suprotnom pravcu i kaže: "Ovi ljudi ne znaju gde idu. Samo pretpostavljaju da znaju. Ja znam gde je cilj." Ljudi se osvrnu i ugledaju jednog čoveka koji misli drugačije i kažu: "On je lud. On ne ide našim putem, nego svojim." To sam ja.

GDE PRIČA POČINJE?

Radi se o tome da smo živi. Živi. Radi se o razumevanju dragocenosti poklona ovog daha. Radi se o razumevanju ove male drame koja se odvija svakog trenutka tvog postojanja, dogod si živ. Zato što si živ, možeš da misliš. Zato što si živ možeš da gledaš. Zato što si živ možeš da voliš. Zato što si živ možeš da mrziš. Jer bez toga nijedna od tih stvari ne bi bila moguća. A gde to putovanje počinje? I gde ta priča počinje? Počinje sa tobom, jer radi se o toj divnoj jednostavnosti. Kako bi voleo da počinje tvoja priča? Želiš li da počne sa: "Jednom davno..." Ili bi voleo da počinje sa: "Bio jednom ..." Ili bi voleo da tvoja priča počinje sa: "Postoji neko..." Postoji neka sasvim jedinstvena osoba koja živi i diše na licu ove zemlje.

Jedinstvena. Nema nikoga poput tebe. Nema nikoga poput tebe. Znam da ima ljudi koji misle: "Ne. Postoji puno ljudi sličnih meni, imamo istu frizuru, jer sam frizuru video u časopisu." Ali ne radi se o frizuri, prijatelju, ne radi se o oblačenju. Vidiš li još nekog ovakvog? Naravno. Ovo je kupovna kravata. Neko nosi istu ovakvu kravatu. Ovo nije šiveno odelo. Neko verovatno nosi odelo ove boje i veličine. Ne radi se o tome. Radi se o načinu na koji se osmehuješ kada si srećan. Niko se ne osmehuje poput tebe. Radi se o načinu na koji osećaš zahvalnost u životu, jer niko ne može da bude zahvalan na isti način. Niko.

Zahvalnost, radost, izraz je ono što te čini jedinstvenim, a data ti je čitava paleta izraza. To je ovo. Ovo. Čak i ako ne želi, ono izražava. Ne moraš nekoga dobro poznavati da bi video da je tužan. Ne moraš nekoga dobro poznavati da bi video da je srećan, niti moraš nekome ugledati zube kako bi video da se osmehuje. Možeš pogledati u oči i videti da izražavaju radost. Radost. Ovo izražava. Izražava ono što oseća unutra. A šta oseća? Šta može da oseća? Šta može da oseća? Može da oseća najviše zadovoljstvo. Može da oseća mir. Mir. To je ono što možemo da osećamo. Mnogi ljudi kažu: "Prošlo je mnogo dana, mnogo godina, ja sam star. Ja ne znam." Šta ne znaš? Zar te ne pokreće izlazak sunca? Zar te ne zadivi lepota cveta? Zar te ne zanese mesečina? Vidiš, sve te stvari ukazuju na lepotu u tebi koja čeka da zablista. Ti prepoznaješ lepotu, jer ti je lepota bliska. Ti razumeš radost, jer ti je radost bliska.

One ti nisu nepoznate. A šta mi činimo u našim životima? Ne obraćamo pažnju, ne obraćamo pažnju na ono što je stvarno. Ne obraćamo pažnju na ono što nam srce govori. Jer nema nikog da kaže: "Znaš, ovo bi trebalo da ti bude najvažnije." Ne. Sve ostalo ti je važnije.

Sećam se kad mi je ujak rekao: "Vredno uči, kako bi jednog dana dobio dobar posao. Vredno uči, postaćeš neko." Jednoga dana sam ga pitao: "Znači, ti si vredno učio, zar ne?" Rekao je: "O, ja sam se baš trudio." Mi smo znali učiti na uličnom svetlu, jer ga nismo imali u kući. I tako, jednog dana.. bio sam mali, bio sam mlad i nisam znao baš sva pravila lepog ponašanja, pa sam ga upitao: "A šta si ti postao?" Strašno se iznervirao. To je izazvalo čitavu dramu. Neću u to sada da ulazim, ali strašno se iznervirao. Ne kažem da ljudi ne treba vredno da uče, da ljudi ne treba vredno da rade, da ne treba da prihvataju obaveze. Ja samo kažem ... Taj spisak koji imaš... Da li je tvoje srce uvršteno u taj spisak?

Onda u svom životu shvati značenje da si živ. Onda shvati potrebu ovog srca da oseća mir u ovom životu. Mir ti je potreban. Veruj mi na reč, mir ti je potreban. Ljudi kažu: "Meni se čini da mi ništa nije potrebno." U redu. Važi. A, da. Večeras smo počeli sa pričom koja se piše. Vidiš, na to mislim kada kažem: "A, da". Priča će biti napisana, bilo da je ti pišeš ili ne. Moj predlog? Počni je pisati. Počni je pisati, jer će ta priča biti napisana. I zašto da ne,

zašto ta priča ne bi imala divan, srećan kraj? Pero je tvoje. Pero je tvoje. Izmeni tragedije... Nešto iz čega možeš učiti. Radost? Neka je bude više. Humor? Koliko god želiš. Priča je tvoja.

Neki ljudi kažu: "Ali ova knjiga ima tako malo stranica." Ne. Neka te to ne brine. Nije bitan broj stranica. Znaš na šta mislim. Nije bitan broj stranica, nego je bitan način na koji je knjiga napisana. Jer ako ima samo jednu stranicu, a dobro je napisana, to je u redu. Ali ako ima hiljadu stranica, a sve su dosadne, to je grozno. Grozno. Zavisi od tebe. Mir ti je potreban. Pitaj svoje srce. Ne moraš mene pitati. Ne moraš mi verovati na reč. Veruj mi na reč, ali i ne moraš. Pitaj svoje srce, srce će ti reći. To je ono što ti srce govori još od kad si bio ovoliki. To ti govori. A ti na to nisi obraćao pažnju. Nisi obraćao pažnju. U redu. Sad sam ja ovde da te podsetim. Nema potrebe da to ignorišeš. To nije strašno. To nije čudno.

Ali najvažnije je da ti je potreban mir u životu. Nađi ga. Napiši priču kako treba. Nije važan broj stranica, niti su bitne greške, bitno je ono što je istinito u toj knjizi. Jer znaš ko će je čitati? A, da, zaboravio sam da ti kažem ko će čitati tu priču. Ti. Ti ćeš je čitati. Neka bude dobra, neka bude zanimljiva neka bude stvarna.

Učini da ovaj dah bude bitan. Učini da ovaj dan bude bitan. Učini da ovaj život bude bitan. To je dar bez premca.

DODATNE INFORMACIJE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU